

Yengeç'in Yeni Adresi

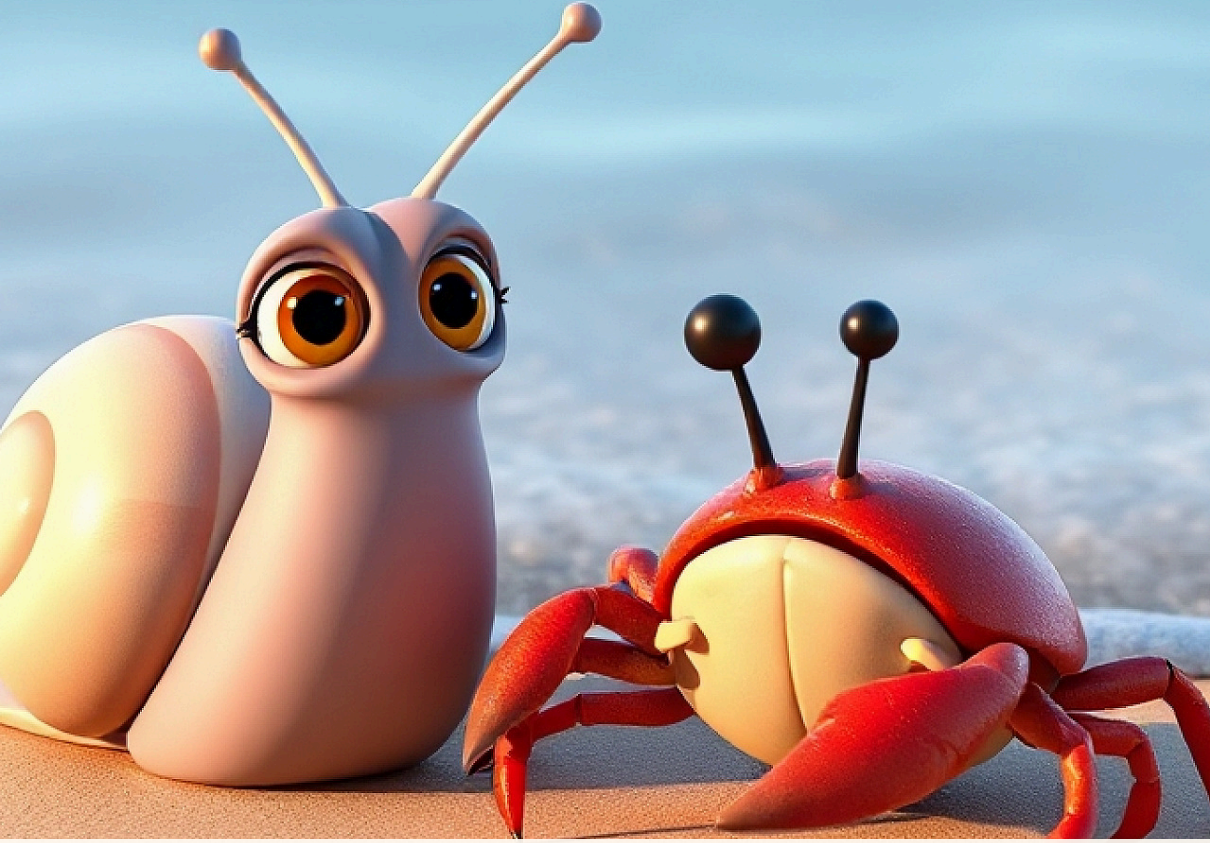
Çınar BİBER

Yengeç'in Yeni Adresi

Çınar BİBER

Parlak bir sabahta keřiř yengeç uyandı ve soluk kum pembesi bacaklarını gerdi. Bej rengi sarmal kabuęu, yumuřak kıvrık karnını sıkıca sarıyordu. Kıpırdandı ama kabuk daha da sıktı. "Tařınma günü!" dedi, parlak siyah saplı gözleri ıřıldayarak. Büyük kısı kacını ve küçük kısı kacını tıklattı. Bugün kendine ait diyebileceęi yeni bir yuva, daha büyük bir deniz kabuęu bulacaktı.

Okyanus sıcak ve maviydi, hafif dalgalar kumun üzerinde yuvarlanıyordu. Keşiş yengecin arkadaşı deniz salyangozu yanına süzüldü. Lavanta grisi gövdesi yumuşak bir iz bıraktı ve koyu uçlu uzun dokunaçları merhaba dedi. "Daha büyük bir kabuğa ihtiyacın olduğunu duydum," dedi sakın bir gülümsemeyle. "Birlikte bakalım. Boş kabukların nerede saklandığını biliyorum."

Kıyı boyunca ilerlemeye başladılar; gelgit, kabuklardan bir çizgi bırakmıştı. Keşif yengecin dar bej sarmalı yürürken gıcırdadı. "Güvenli ve rahat bir yuva istiyorum," dedi. "Ve büyüyebileceğim kadar büyük olmalı." Deniz salyangozu başını salladı, sedefli kabuğu güneşte parlıyordu. "İyi bir yuva gerçek ihtiyaçları karşılar," dedi. "Her kabuğu dikkatle kontrol edeceğiz."

İlk kabuk küçük, beyazdı ve minik bir boynuz gibi kıvrılmıştı. Yengeç içine sığmaya çalıştı ama bacakları dışarıda kaldı. "Çok küçük!" diye iç çekti. "Daha fazla yer lazım." Deniz salyangozu ona hafifçe dokundu. "Bunu burada bırak," dedi. "Minik bir balık onu sığınak olarak kullanabilir." Yengeç başını salladı ve kabuğu tam bulduğu yere geri koydu.

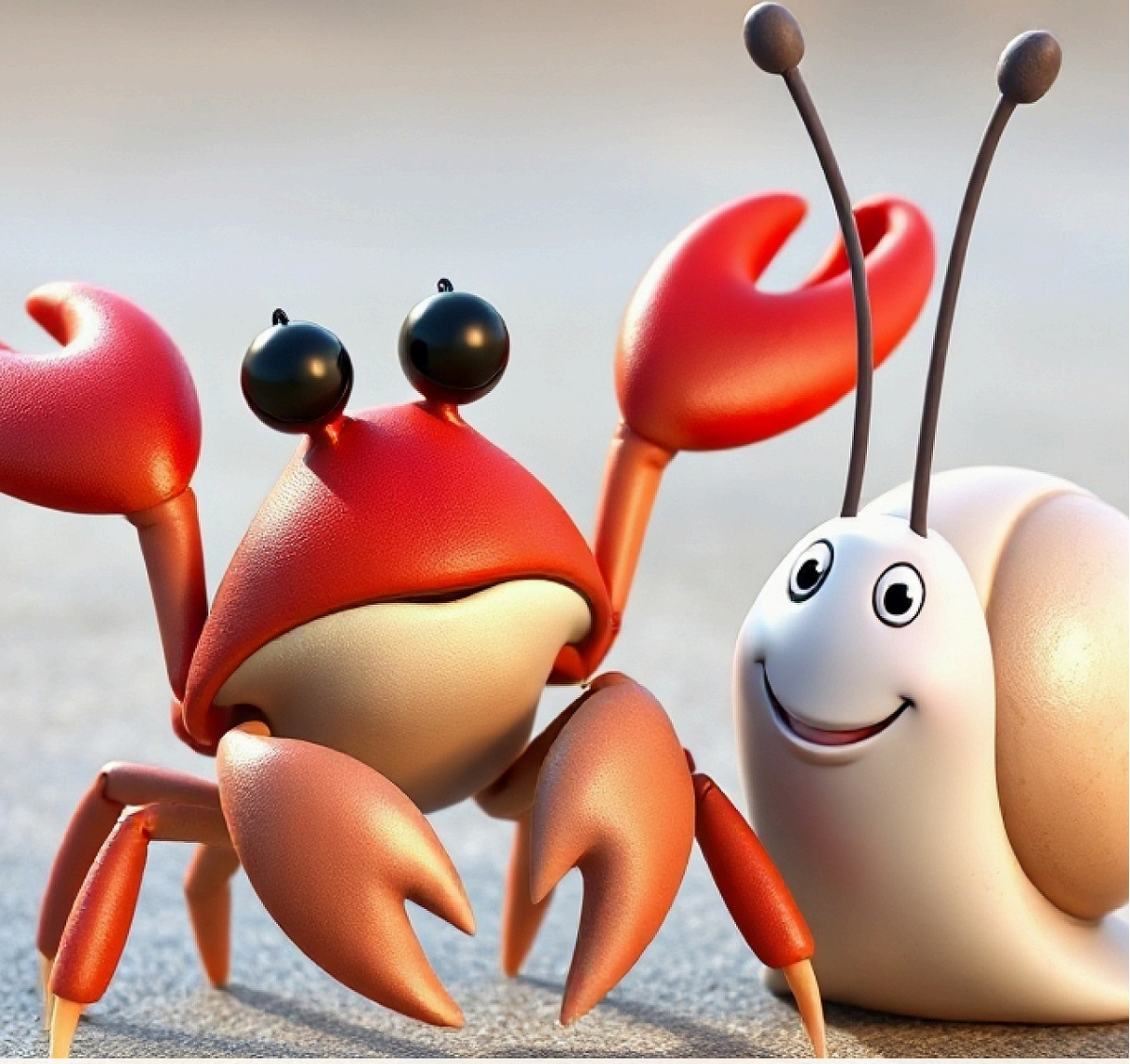
Sonra ağır bir kabuk buldular; kalın, gri ve dışı pürüzlüydü. Yengeç onu kaldırmayı denedi ama taşıyamayacak kadar ağırdı. "Bunu sırtımda taşıyarak yürüyemem," dedi. Deniz salyangozu nazıkçe gülümsedi. "Bir yuva taşıması kolay olmalı," dedi. "Aramaya devam edelim." Ağır kabuğu daha büyük bir canlının kullanması için bıraktılar.

Sonra yengeç, yan tarafında delik olan bir kabuk gördü. "Bunda bir delik var," dedi. "Beni güvende tutmaz." Deniz salyangozu içeri baktı. "İçeride küçük bir karides saklanıyor," diye fısıldadı. "Onu rahatsız etmemeliyiz. Sessizce devam edelim." Karidesi uykusunda bırakarak parmak uçlarında uzaklaştılar.

Güneş yükseldikçe yengeç endişelenmeye başladı. "Ya doğru kabuğu hiç bulamazsam?" dedi. Saplı gözleri sarktı. Deniz salyangozu bir dokunacıyla kısıpına dokundu. "Pes etme," dedi. "Her boş kabuğa bakacağız ama hiçbir canlıyı rahatsız etmemeye dikkat etmeliyiz." Yengeç başını salladı ve yoluna devam etti.

Çok dar bir kabuğa, sonra da çok geniş bir kabuğa baktılar. Yengeç her birini denedi ama hiçbiri doğru gelmedi. "Eski kabuğum dardı," dedi, "ama en azından uyuyordu." Deniz salyangozu gülümsedi. "Sana tam uyan bir tane bulacağız," dedi. "Bir yuva ele eldiven gibi oturmalı."

Tam o sırada, bir kayadan parlak turuncu bir denizyıldızı el salladı. "Bugün mü taşınyorsun?" diye sordu, beş kolu kıpırdayarak. "Yeni bir kabuk arıyorum," dedi yengeç. "Bol şans!" dedi denizyıldızı. "Senin için tezahürat yapacağım!" Yengeç kendini biraz daha cesur hissetti. Arkadaşı yanında, aramaya devam etti.

Deniz salyangozu bir dokunacıyla işaret etti. "Şuraya bak," dedi. "Deniz yosununun yanındaki kabuk." Güçlü, sarmal bir kabuktu; pembe ve krem rengi, deliksiz ve içi pürüzsüzdü. Yengecin gözleri kocaman açıldı. "Mükemmel görünüyor!" dedi. Deneyip giydi. Tam uydu; geniş ve rahat, hiç de ağır değildi.

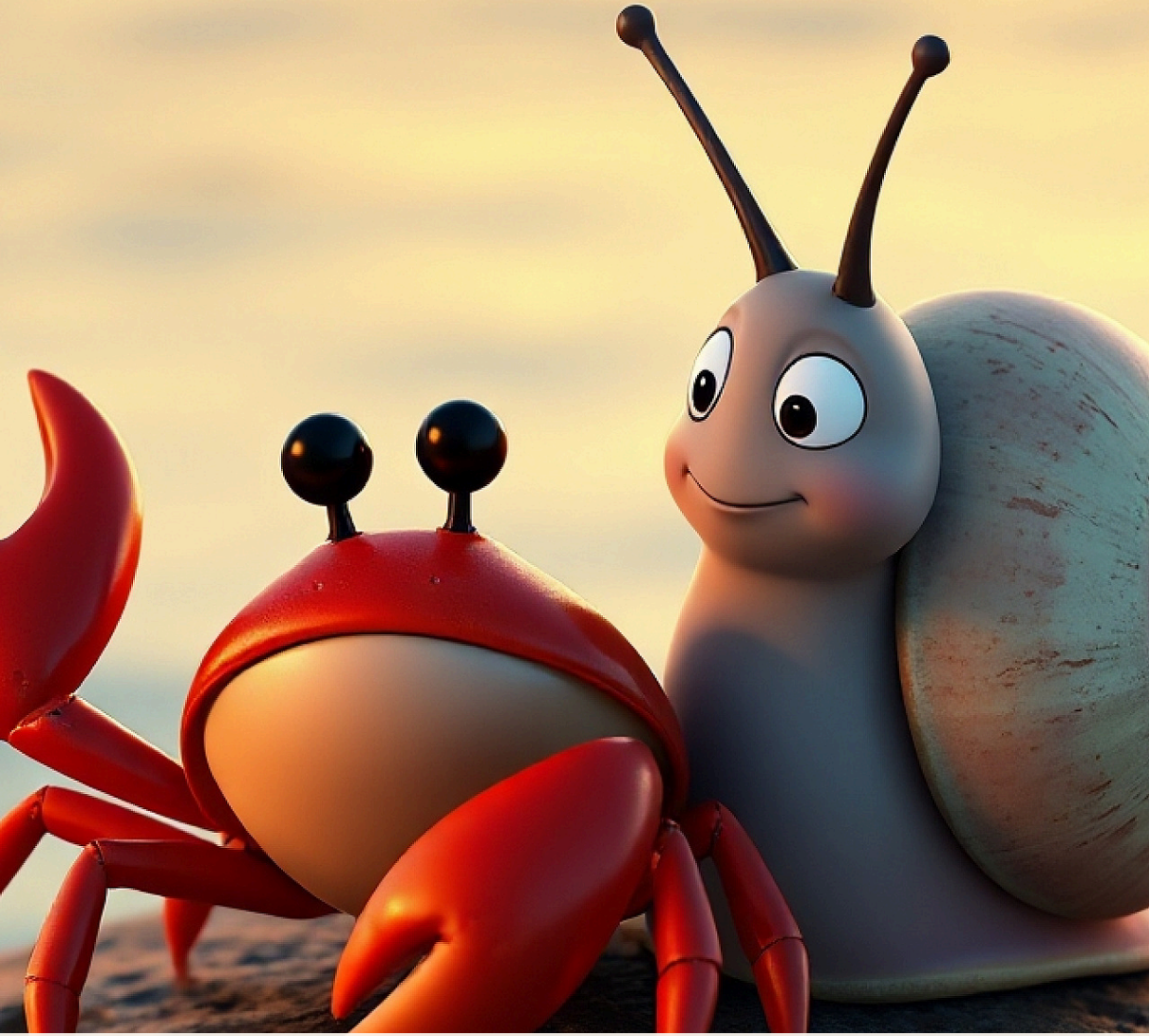
Yengeç bacaklarını kıpırdattı ve kabuğun rahatça yerleştiğini hissetti. "İşte bu!" diye sevindi. "Güçlü, bana uyuyor ve taşıyabiliyorum!" Deniz salyangozu dokunaçlarını çırpı. "İyi bir yuva gerçek ihtiyaçları karşılar," dedi. "Sen buldun." Yengeç kumun üzerinde mutlu bir küçük dans yaptı, yeni kabuğu güneşte parlıyordu.

Denizyıldızı parlak turuncu kollarını sallayarak aceleyle yanlarına geldi. "Yaşasın!" diye bağırdı. "Yeni yuvanı buldun!" Diğer okyanus arkadaşları da görmek için başlarını uzattı. Küçük bir balık baloncuklar çıkardı ve minik bir karides bir kayadan el salladı. "Teşekkürler deniz salyangozu," dedi yengeç. "Mükemmel kabuğu bulmama yardım ettin." Deniz salyangozu sıcak bir gülümsemeyle gülümsedi.

Keşiş yengeç yeni kabuğuna taşındı. Güçlü ve güvenliydi, büyümek için bolca yeri vardı. İçinde rahat ve mutlu hissetti. "Doğru olanı beklediğim için memnunum," dedi. "Her kabuğu dikkatle kontrol etmeye değdi." O yerleşirken arkadaşları sevinçle tezahürat yaptı. Güneş suda parıldadı ve kıyı yuva gibi hissettirdi.

O akşam yengeç bir kayanın üzerine oturdu ve denize baktı. Yeni kabuğu parlıyordu. "İyi bir yuva sadece büyük olmakla kalmaz," dedi. "Uymalı, güçlü olmalı ve beni güvende tutmalı." Deniz salyangozu başını salladı. "Ve arkadaşların onu bulmana yardım ettiğinde daha da güzel olur." Yengeç gülümsedi, parlak siyah gözleri sevinçle ışıldadı.

Denizyıldızı ziyarete geldi. "Yeni kabuğun çok güzel!" dedi. "Sana tam uygun." Yengeç gurur duydu. Dikkatle aramış ve tam ihtiyacı olanı bulmuştu. Okyanus arkadaşları ona yardım etmişti ve hiçbir canlıyı rahatsız etmemişti. Bu, yeni yuvasını daha da özel hissettirdi.

Ay yükselirken keşiş yengeç güçlü, rahat deniz kabuğunun içine kıvrıldı. Kendini güvende ve sıcak hissetti. Deniz salyangozu arkadaşı yakında dinlendi. "İyi geceler arkadaşım," dedi. "İyi geceler," dedi yengeç. Gözlerini kapattı, yeni yuvasında mutluydu. İyi bir yuva gerçek ihtiyaçları karşılar ve onunki de öyleydi—tam anlamıyla.